

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jamen det er jo et problem, når man laver et forslag til vedtagelse med så mange pinde, i dette tilfælde fire. Vi har da haft guldvægten fremme, for to af pindene har vi sympati for, nemlig udbredelse af stærk kryptering og arbejde for de internationale aftaler, der sikrer brevhemmelighed. Men hvis man ikke mener, at der skal gives en redegørelse, som også omfatter aktiviteter i udlandet, skal man altså lade være med at skrive det i det sidste punkt.

Med hensyn til punkt 2 står der, at det teknisk kun skal være muligt at aflytte, såfremt man har en dommerkendelse. Det betyder, at med meget af det udstyr, man allerede i dag har stående på hylden, skal man hen og have en dommerkendelse, inden man tænder for det, for hvilken frekvens har man nu tænkt sig at indstille det på? I praksis kan en sådan vedtagelse kun blive brugt, hvis man i en given situation har tænkt sig at genere eller begrænse politiets muligheder, og når den situation opstår, er det vores opfattelse, at så bør politiet aflytte dem, der måtte være mistanke mod, frem for at man først skal fortolke en vedtagelse i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Vi må tale lidt forbi hinanden, for det, der er meningen med den anden pind, er rent faktisk at sikre, at politiet kan komme ind og aflytte med en dommerkendelse. Vi synes, det er o.k., at vi indretter udstyret således, at politiet kan bruge en dommerkendelse og rent teknisk kan komme ind og aflytte.

Det, der er spørgsmålet, og det, der er problemet, er, at der foregår nogle drøftelser på internationalt plan, hvor politisamarbejdet stiller krav til udbydere og softwareproducenter om, hvorledes de skal indrette deres systemer, og her har vi ingen sikkerhed for, at de krav er af en sådan karakter, at de ikke forhindrer efterretningsvæsenet i at komme ind.

Hvis man åbner systemerne – eller sagt på en anden måde: Hvis man åbner systemerne, og det er det, politiet beder om for at kunne lytte ved dommerkendelse – hvor meget åbner man dem så? Åbner man dem således, at det kun er muligt for politiet at komme ind, eller åbner man så meget, at det også er muligt for efterretningsvæsenet at komme ind? Og den sidste pind går på, at der ikke skal åbnes så meget, at efterretningsvæsenet også kan komme ind.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg må indrømme, at det blev jeg ikke klogere af.

Jeg synes, SF i denne forbindelse anvender for stærk kryptering i det andet punkt. Jeg forstår det altså ikke, heller ikke efter den mundtlige udlægning, og vi vil nødig stemme for noget, vi ikke forstår indholdet af, så jeg må bede om, at der sker en dekryptering af det, inden vi skal tage stilling til det.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg skal først starte med at takke for de venlige bemærkninger, der er kommet om mit svar på forespørgslen.

Jeg har jo fulgt debatten, og der var sådan set ikke ret mange spørgsmål til mig. Men der var da nogle, først og fremmest stillet af hr. Keld Albrechtsen, og dem skal jeg da også forsøge at besvare.

Men før jeg går i gang med det, vil jeg egentlig godt sige, at man skulle næsten tro, hr. Keld Albrechtsen var journalist, for når jeg bliver ringet op af snedige journalister, starter de med at spørge: Vil ministeren – eller vil du, siger de normalt, når de ringer til mig – bestride sådan og sådan og sådan? Så nævner de et eller andet forhold, og så forklarer jeg glad og fro, hvad jeg mener. Men når jeg så slår op og læser avisen næste dag, står der, at ministeren erkender et eller andet, jeg aldrig har bestridt, og det er måske også meget godt.

Der var nogle eksempler i den måde, hr. Keld Albrechtsen spurgte på, som illustrerede den teknik, og et af dem var: Vil ministeren blive ved med at bestride, at andre lande aflytter dansk kommunikation? Til det vil jeg jo sige, at jeg har ikke nogen sikker viden om, at andre lande aflytter os, men jeg tror så sandelig, at dansk kommunikation aflyttes af andre lande og måske også af organisationer og enkeltpersoner, og hvad ved jeg. Signalerne spredes jo via satellitter osv., og alle, der har adgang til den rigtige teknik, kan hente dem ned, så jeg bestrider det ikke, og jeg vil heller ikke se i morgen, at jeg erkender det, for jeg tror, det er tilfældet.

Men når jeg så bliver spurgt: Kan ministeren bekræfte oplysningerne i Information om, at Frankrig og Tyskland har et samarbejde om aflytning sådan og sådan, så må jeg sige: Det har jeg ikke noget kendskab til, det har jeg ikke undersøgt, så det kan jeg ikke bekræfte, for for at